

Právní zájem vedlejšího účastníka

Otázku právního zájmu na výsledku řízení nelze ztotožňovat se závěrem, zda žaloba je důvodná, zda bude žalovaný skutečně zavázán k požadovanému plnění, a zda tedy právní postavení vedlejšího účastníka bude skutečně rozhodnutím soudu dotčeno, neboť tím by byl nepřipustně předjímán výsledek řízení.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 25 Cdo 4519/2014, ze dne 2.2.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Roberta Waltra a soudců JUDr. Marty Škárové a JUDr. Petra Vojtka v právní věci žalobce A. H., zastoupeného JUDr. J.B., advokátem se sídlem P., proti žalovaným 1) J. K., zastoupenému Mgr. M.T., advokátem se sídlem P., zastoupenému JUDr. M.Č., advokátkou se sídlem P., a 3) M., s.r.o., se sídlem Č., zastoupenému JUDr. I.K., advokátem se sídlem P., za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaných České kanceláře pojistitelů, se sídlem P., zastoupeného Mgr. J.G., advokátem se sídlem B., a vedlejšího účastníka na straně žalovaného 1) Kooperativy pojišťovny, a.s., Vienna Insurance Group, se sídlem P., o 12.000.000,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 11 C 116/2012, o dovolání žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2014, č.j. 20 Co 333/2014-499, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 15. 8. 2014, č.j. 20 Co 333/2014-499, Městský soud v Praze potvrdil usnesení soudu prvního stupně o připuštění vedlejšího účastníka Kooperativy pojišťovny, a.s., na straně žalovaného 1) do řízení, jelikož shledal existenci právního zájmu vedlejšího účastníka na výsledku řízení. Ke svému závěru dospěl na základě posouzení předložené pojistné smlouvy a prohlášení vedlejšího účastníka o povinnosti poskytnout pojistné plnění na základě této smlouvy v případě, že žalovaný 1) bude shledán odpovědným za vzniklou škodu.

Proti tomuto usnesení podal žalobce dovolání. Nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu o existenci právního zájmu vedlejšího účastníka na výsledku řízení. Namítá, že soud měl podrobně zkoumat pojistné podmínky a předmětná pojistná smlouva nekryje škodnou událost, na základě které je v daném případě žalována náhrada škody. Přípustnost svého dovolání shledává v řešení otázky, „jaké skutečnosti lze v obecné rovině považovat za dostačující k prokázání právního zájmu vedlejšího účastníka na výsledku řízení, resp. zda v případě sporu o plnění z odpovědnosti za škodu si lze k prokázání uvedeného zájmu vedlejšího účastníka řízení - pojišťovny - vystačit s pouhým poukazem na pojistnou smlouvu anebo zda je nutné se i blíže zabývat obsahem pojistných podmínek.“

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) shledal, že dovolání bylo podáno včas, osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem [§ 241 odst. 2 písm. a) o. s. ř.], je přípustné podle § 237 o. s. ř. pro řešení právní otázky, zda v případě sporu o plnění z odpovědnosti za škodu lze k prokázání právního zájmu vedlejšího účastníka řízení - pojišťovny - na výsledku řízení vystačit s pouhým poukazem na pojistnou smlouvu anebo zda je nutné se i blíže zabývat obsahem pojistných podmínek, která nebyla dosud dovolacím soudem řešena, dovolání však není důvodné.

Právní zájem vedlejšího účastníka na výsledku řízení posuzuje soud v každém jednotlivém případě podle konkrétních okolností dané věci a předložených důkazů na základě své úvahy.

Pokud dovolatel po dovolacím soudu žádá, aby vymezil, čím je třeba se zabývat a co je dostačující k prokázání právního zájmu vedlejšího účastníka ve smyslu předložených důkazů (v daném případě pojistná smlouva a pojistné podmínky), tj. jaké důkazy je třeba předložit, nejedná se o otázku zakládající přípustnost dovolání podle § 237 o. s. ř. Nejvyšší soud není oprávněn obecně určovat, jaké důkazy mají v rámci civilního řízení sloužit k prokázání té které skutečnosti (co je dostatečným důkazem a co ne). Uvedené by znamenalo popření zásady volného hodnocení důkazů (§ 132 o. s. ř.) a její nahrazování zásadou legální teorie důkazní.

Z povahy věci vyplývá, že otázku právního zájmu na výsledku řízení nelze ztotožňovat se závěrem, zda žaloba je důvodná, zda bude žalovaný skutečně zavázán k požadovanému plnění, a zda tedy právní postavení vedlejšího účastníka bude skutečně rozhodnutím soudu dotčeno, neboť tím by byl nepřipustně předjímán výsledek řízení.

Stejně tak nelze jen pro účely posouzení právního zájmu vedlejšího účastníka na výsledku řízení řešit otázku, zda pojistná smlouva uzavřená mezi žalovaným a vedlejším účastníkem skutečně kryje případnou odpovědnost žalovaného, a zda tedy vedlejší účastník bude povinen podle této smlouvy v případě vyhovění žalobě za žalovaného plnit či nikoliv, neboť by tak soud vlastně řešil hypotetický spor mezi žalovaným a vedlejším účastníkem, který mu tyto subjekty k řešení nepředložily.

Dovolací soud se proto ztotožňuje s názorem soudu odvolacího, že detailní posuzování a výklad pojistných podmínek jde mimo rámec předmětu řízení a pro konstatování právního zájmu na výsledku řízení postačuje, je-li doloženo uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu mezi žalovaným a vedlejším účastníkem a prohlášení pojišťovny, že plnění za žalovaného podle této smlouvy v případě úspěchu žalobce nevyklučuje, a takové plnění se jeví pravděpodobným.

Rozhodnutí odvolacího soudu není v rozporu ani s obecným požadavkem vyjádřeným v komentářové literatuře, že právní zájem vedlejšího účastníka má soud zkoumat ve všech souvislostech daného případu, ani se závěry vyslovenými v nález Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2004, sp. zn. I. ÚS 553/03. Předně je třeba zdůraznit, že citovaný nálezn byl vydán ve věci skutkově i právně odlišné (šlo o připuštění vedlejšího účastenství vysoké školy na stranu žalovaných bývalých studentů této školy ve sporu o ochranu osobnosti). Jediné, co lze i pro projednávanou věc z tohoto nálezu považovat za relevantní, je konstatování, že institut vedlejšího účastenství neslouží pouze k ochraně zájmů třetí osoby (vedlejšího účastníka), ale zároveň i k ochraně zájmů hlavního účastníka řízení, na jehož stranu vedlejší účastník řízení přistoupil, a že obecné soudy nemají vykládat požadavek právního zájmu vedlejšího účastníka na výsledku řízení příliš úzce, tedy požadavek svědčící spíše ve prospěch závěrů odvolacího soudu.

Nejvyšší soud proto dovolání podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)